

مروری بر چالش‌های مدیریت شهری در ایران (مطالعه موردی: شهر پیرانشهر)

نعمت محمود پور، عبدالسلام ریواز، قسیم شاه‌یجانی

کارکنان شهرداری پیرانشهر

چکیده

مدیریت شهری دارای تشکیلات وسیعی است و نقش مهمی در موفقیت برنامه‌ها و طرح‌های توسعه شهری و همچنین رفاه شهروندان، جریان عبور و مرور در شهر، رفاه عمومی، مسکن، کاربری زمین، تفریح، فرهنگ، اقتصاد، تأسیسات زیر بنایی و امثال آن‌ها دارد. هدف از تحقیق حاضر مروری بر چالش‌های مدیریت شهری در شهر پیرانشهر بود، روش تحقیق کتابخانه‌ای و اسنادی و همچنین شیوه‌های تحلیلی استفاده شد. نتایج این تحقیق مبنای مناسبی برای ارائه الگویی منسجم از مدیریت شهری در برخورد با چالش‌های مدیریت شهری با استفاده نظریه‌ها، دستاوردهای علمی و تجارب جهانی، مدل نهایی الگوی مدیریت شهری منسجم در شهر پیرانشهر را برای ایجاد ساختار سازمانی منسجم و توسعه خدمات شهری مورد توجه قرار می‌دهد و همچنین مسائلی را که مانع از اعمال مدیریت شهری در پیرانشهر شده است مورد بررسی قرار می‌گیرد.

واژه‌های کلیدی: چالش‌ها، مدیریت شهری، پیرانشهر

۱- مقدمه

مدیریت شهری در صورتی می‌تواند موفق باشد که از پایین‌ترین تا بالاترین سطح در آن مدیریت کلان شهری، مدیریت شهری، مناطق شهر، نواحی شهری و محلات شهری به‌عنوان لایه‌های سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری وجود داشته باشند. جهان هستی جهانی متکثر است که در عین تکثر در کلیت خود دارای وحدت است. مثلاً در همه موجودات زنده هر عضو ضمن انجام وظایف و فعالیت‌های ویژه خود در خدمت رشد و تداوم حیات پیکره واحد موجود زنده عمل می‌نماید. وجود توازن در رفتار و کردار موجودات زنده خود دلیلی بر وجود مدیریت واحد در کنترل، رشد و عملکرد مناسب اجزای آن‌هاست. در برنامه‌ریزی کلان‌شهرها نیز علاوه بر لحاظ تنوع و ویژگی‌های گوناگون مناطق مختلف طبق طرح جامع لازم است شاهد حفظ هویت یکپارچگی در پیکره واحد شهر باشیم. شهر، موجودی زنده و با ویژگی خاص است و از این‌رو هر یک از اندام واره‌های آن بر یکدیگر تاثیرگذار هستند. با چنین نگرشی پیکره‌ای به نام شهر به یک فرماندهی و مدیریت واحد نیاز دارد تا شهر بسامان شده و نظم پذیرد. به تعبیری معضلات شهر، در عدم وجود مدیریت واحد شهری ریشه دارد (حسن‌زاده، ۱۳۹۵). شهرهای جدید ایران بعد از انقلاب اسلامی توسط دولت با دو هدف اصلی، کاهش بار جمعیت و تراکم فعالیت‌های اقتصادی پایتخت و دیگر کلان‌شهرهای کشور به‌عنوان راه حلی بهینه برای رفع معضلات آنها ایجاد شده‌اند (کامیار، ۱۳۸۷). درحالی‌که در شهرهای جدید، شهرسازی مقدم بر شهرنشینی است و از دیدگاه شهرسازان منظور از شهر جدید، شهری است که از نظر اشتغال به مادرشهر متکی نباشد و از لحاظ خدمات نیز تا حد امکان خودکفا باشد، لذا در عمل این شهرها با چالش‌های زیادی بخصوص در حوزه مدیریت شهری روبرو شدند، اغلب مردم از ناهماهنگی میان مراکز سکونتی با مراکز خدماتی و زیرساخت‌های این شهرها شکایت دارند (صالحی، ۱۳۸۹). مدیریت شهری در شهرها به دلیل ماهیت خود که چندبخشی و چندکنشگره است و باید به بنیان‌های اقتصادی شهر، محیط زیست، مشارکت و عدالت میان شهروندان توجه کند (وان دیک، ۱۳۹۳). عارفی (۱۳۹۲) در تحقیق اینگونه بیان کرد که شهرهای جدید در مقایسه با شهرهای بزرگ، با استانداردهای اجتماعی و زیست محیطی بهتر، خدمات مناسب تری ارائه دهند. اما با مشکلات زیادی روبرو شدند. با وجود این مشکلات، همچنان شهرهای جدید پاسخ مناسبی برای تقاضای گسترش سریع شهرها و مسکن بود و با توزیع مجدد مهاجران شهری روستایی، شهرهای جدید نیز استراتژی‌ای برای شکل‌گیری و هدایت توسعه آینده شهری هستند. هرچند حکمرانی ضعیف دلیل اصلی شکست آن‌هاست. عدم پاسخگویی، چندگانگی و شکاف مسئولیت‌ها نشان می‌دهد که چطور فرآیند تصمیم‌گیری متمرکز از بالا به پایین، در اکثر مسائل مربوط به برنامه‌ریزی بخش عمومی اثر می‌گذارد و این امر منجر به عدم رشد و توسعه نیروهای محلی و مشارکت مردم محلی در تصمیم‌گیری یا اجرا شده است. رحمتی و مرشدی (۱۳۹۵) در تحقیقی چالش‌های شهرهای جدید در پنج دسته چالش‌های کالبدی-فضایی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، ارتباطی و برنامه‌ریزی تقسیم‌بندی کرده‌اند. از این‌رو مدیریت شهری در صورتی می‌تواند موفق باشد که از پایین‌ترین تا بالاترین سطح در آن مدیریت کلان شهری، مدیریت شهری، مناطق شهری، نواحی شهری و محلات شهری به‌عنوان لایه‌های سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری وجود داشته باشند، از طرفی نبود هماهنگی میان ارگان‌ها و نهادهای تصمیم‌گیرنده و تداخل فعالیت‌ها و برنامه‌ریزی‌ها از موانع جدی مدیریت کلان کشور است. اگر ما بخواهیم به توسعه پایدار شهری بیندیشیم یعنی وضعیت کلان‌شهرهای مان را به صورت علمی و سیستماتیک و بر اساس استانداردهای مدیریتی متحول کنیم نیاز به این داریم که شیوه اداره شهرهای مان را تغییر دهیم و مدیریت واحد و یکپارچه شهری باید محور این تغییرات باشد. شایان ذکر است که در بعضی از کشورهای توسعه یافته، هماهنگی لازم بین بخش‌های مختلف با اعمال مدیریت واحد و یا مدیریت هماهنگ و یکپارچه و با نظارت و تصمیم‌گیری نمایندگان مردم در محدوده شهر، منطقه و یا ایالت به وجود آمده است، معمولاً در این قبیل کشورها، با تبیین قوانین، آیین‌نامه‌ها و مقررات و با تفکیک وظایف دستگاه‌های مختلف، مدیریت شهری تحت نظارت و تصمیم‌گیری نمایندگان مردم در شوراها، مجالس و یا پارلمان‌های محلی، تا حدود قابل قبولی به هماهنگی لازم در مدیریت واحد شهری دست پیدا کرده‌اند. آئینی و همکاران (۱۳۹۸) در تحقیقی چالش‌های زیست محیطی، تسهیلات و خدمات، معماری و شهرسازی، اجتماعی و فرهنگی، اداری و نهادی، مالی و بودجه، حقوقی و قانونی، برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری. با توجه به نزدیکی به موضوع تحقیق و به روز بودن پژوهش، این چالش‌ها

مبنای واکاوی در این تحقیق قرار گرفته است. به عبارت دیگر، این دسته بندی به عنوان دسته بندی جامعی که دربرگیرنده تمامی پژوهش های قبلی و نظرات خبرگان این حوزه می باشد، برای بررسی و واکاوی در این پژوهش برگزیده شده است. لذا هدف از انجام این تحقیق بررسی چالشهای مدیریت شهری در پیرانشهر بود.

۲- روش تحقیق

تحقیق حاضر درصدد شناسایی این مسئولیت در مورد این موضوع می باشد که چه کاری باید انجام شود و چگونه یک نظام دهی مناسب برای این کار صورت گیرد. در راستای نیل به این هدف از روش های کتابخانه ای و اسنادی و همچنین شیوه های تحلیلی استفاده شد.

۳- نتایج

۳-۱- موانع مدیریت شهری در ایران

برخی از مسائلی که مانع از اعمال مدیریت شهری در شهر های ایران از جمله تا حدی در پیرانشهر شده است، عبارتند از: اعضای شورای شهر، شهردار و کادر اداری شهرداری ها از لحاظ میزان سواد و تخصص در سطح نسبتا مطلوبی نیستند، شورایی ها برای مشارکت بیشتر شهروندان در امور شهر وجود ندارد، طرح های توسعه شهری اعم از جامع و تفصیلی و فاصله زیاد میان زمان تصویب و اجرا و همچنین غیر منعطف بودن آنها دارد، قوانین شهرداری ها ناکارآمد و درآمد ناکافی آنها به علت عدم حمایت دولت می باشد، عدم توجه به NGO ها و تقویت آنها. بی توجهی به عدالت اجتماعی در اجرا نظام سیاسی - اداری حاکم بر شهرها و ناهمگون بودن قوانین مختلف و متفاوت با هم در مباحث مدیریت شهری (بیطرفان، ۱۳۹۵).

۳-۲- چالشهای مدیریت شهری در شهرهای ایران از جمله پیرانشهر

امروزه برای رشد توسعه در شهرها علاوه بر منابع مالی و رشد اقتصادی و اجتماعی، نیازمند مدیریت شهری کارآمد هستیم. از جمله وظایف مدیریت شهری آماده کردن زیر ساخت های اساسی برای عملکرد کارا در شهر و توسعه منابع انسانی برای آمادگی لازم در جهت ارائه خدمات و پشتیبانی آن است. مدیریت شهری باید تلاش کند تا شهرنشینی را کاهش و شهرها را به چشم انداز ترسیم شده برساند. مدیریت شهری امروزه دارای چالش های فراوانی است. در بسیاری از شهرهای بزرگ جهان آلودگی هوا، ترافیک، کمبود زیر ساخت و منابع مالی، افزایش جمعیت و شهرنشینی، بافت فرسوده، حریم شهر و... از جمله مهم ترین چالش های مدیریت شهری به حساب می آید. به طور کلی می توان چالش های شهری را در ۳ گروه «کلیدی-محیطی»، «اقتصادی-مالی» و «اداری-سازمانی» تقسیم کرد. از سوی دیگر، ۴ عنصر «شهروندان»، «شهرداری ها»، «شورای شهر» و «دولت» در تصمیم گیری های مدیریت شهری دخیل هستند. از این رو ارتباط ۴ عنصر یاد شده می تواند در رفع مشکلات و مسائل مطروحه در شهر، به مدیریت شهری یاری رساند. اهداف مدیریت شهری به ۲ گروه خرد و کلان و از نظر زمانی به ۳ گروه کوتاه مدت - میان مدت و بلندمدت تقسیم می شود. شهروندان در تصمیم گیری های مدیریت شهری، نقش بسزایی دارند و هر جا حضور شهروندان و مشارکت آنها در تصمیمات مدیریت شهری بیشتر شده، میزان رضایتمندی شهروندان و موفقیت مدیران در اجرای پروژه ها افزایش یافته است. نبود قوانین و مقررات و دستورالعمل های کارا و اجرایی از دیگر مشکلات و چالش های موجود در شهر است و عدم اجرای قوانین در بسیاری از حوزه های مدیریت شهری احساس می شود. ضمن اینکه اختلاف بین شهرداری ها، سازمان های دولتی و ارگان های ذی نفع در شهر و نبود مرجع رسیدگی به اختلافات آنها از دیگر چالش های مدیریت شهری به شمار می آید، اما نبود مدیریت یکپارچه در شهر، یکی از مشکلات اساسی مدیریت شهری است که خود پیش زمینه بروز بسیاری از چالش ها و نواقص در شهر است. این در حالی است که در بسیاری از شهرهای دنیا، شهرداری ها مسئول مدیریت شهری هستند و سازمان های تابعه (برق، آب، مخابرات، پلیس و...) با هماهنگی مدیریت یکپارچه شهری به فعالیت و خدمت رسانی می پردازند. در عین حال، نیروی انسانی هم به عنوان یکی از سرمایه های سازمان ها، در شهری همچون تهران به

یکی دیگر از چالش‌های مدیریت شهری بدل شده است. به کارگیری نیروهای متخصص و با تجربه در بدنه مدیریت شهری و تصمیم‌گیری‌ها، نقش بسزایی در پیشبرد اهداف دارد و بی‌توجهی به تخصص‌گرایی، چالش‌های فراوانی را در اجرای مصوبات و امور اجرایی به وجود می‌آورد. بنابراین با توجه به موارد مذکور نیاز مدیریت شهری به داشبورد اطلاعاتی در شهر و آگاهی از وضع موجود، اطلاعات و منابع مالی، ابزار تجهیزات، نیازها و مشکلات شهر و شهروندان، بیش از پیش احساس می‌شود. وقتی مدیر شهری شناخت خوبی از وضع موجود و امکانات و مشکلات داشته باشد، منابع مالی را بهینه به کار بسته و با برنامه‌ریزی و سازماندهی و نظارت در راستای رفع آنها گام برمی‌دارد (آئینی و همکاران، ۱۳۹۸). شهرها با مشکلات متعددی از جمله مشکلات زیست‌محیطی مانند آلودگی محیط زیست؛ زیرساخت‌های فرسوده و مشکلات اجتماعی (فقر، جنایت و خشونت) روبرو هستند که نتیجه تراکم و ازدیاد جمعیت شهری است. از این رو چالش اصلی مدیران شهری این است که شهرها را برای شهروندان قابل زندگی و برای سرمایه‌گذاران از لحاظ اقتصادی جذاب کنند. از این رو ایجاد تعادل بین توسعه اجتماعی و اقتصادی به منظور جذب سرمایه‌گذاران، ایجاد نیروی کار مناسب و شغل و ارتقا کیفیت زندگی (زیرساخت‌ها، مسکن، خدمات و غیره) در رأس امور قرار می‌گیرد. از طرف دیگر در ارتباط با ابعاد معنوی و اخلاقی در شهر، نظریه اخلاق جهانی مطرح شده است. هرچند مفهوم اخلاق جهانی به طور عام مطرح است اما در پژوهش‌های شهری بیشتر به نقش معنویت و اخلاق در معماری، طراحی شهری و محیط‌های ساخته شده، پرداخته شده است و نقش این مفهوم در مدیریت شهری مغفول مانده است (پورجعفر و قاسمی، ۱۳۹۹). از طرفی امروزه شهرهای جدید با چالش‌های مدیریتی عمده‌ای مواجه هستند، شهرهای جدید کشورهای مختلف، با وجود بدست آوردن موفقیتها و دستاوردهایی در زمینه‌هایی چند، در مراحل گوناگون توسعه خود با مشکلاتی پیچیده و چندبعدی روبه‌رو بوده‌اند (عبدی دانشپور و بدر، ۱۳۹۷). یکی از مشکلات بنیادی در شهرهای جدید، عدم همکاری و هماهنگی بین بخشی و میان دستگاهی در ایجاد و مدیریت شهر جدید و انحصار یا تصدی آن توسط وزارت راه و شهرسازی و در نتیجه افزایش هزینه تأمین خدمات زیربنایی و عدم تعهد دستگاه‌های ذیربط نسبت به تأمین آن است (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۰). مسئله کمبود امکانات اولیه مناسب، نبود هویت فرهنگی، خلأ حمایت اجتماعی و فقر شبکه‌های اجتماعی میان ساکنان نیز از چالش‌های اساسی، همچنین یکدست نبودن و یا متغیر بودن سیاست‌های توسعه ملی و منطق‌های موجب موازی کاری، اهمال کاری و سستی عملیات توسعه‌ای می‌شود (نقدی و خسروی، ۱۳۹۶). به اعتقاد مک‌گیل مدیریت شهری باید دربرگیرنده سه بعد باشد که عبارت‌اند از: ۱- برنامه ریزی شهری؛ ۲- تأمین زیرساخت‌های شهری و ۳- نهادها و سازمان‌های مدیریتی (مک‌گیل، ۲۰۰۱). در کشورهای مختلف دنیا نیز درس آموخته‌های قابل توجهی در حوزه چالش‌ها و ارزیابی تجربه شهرهای جدید وجود دارد. یک تجربه نسبتاً موفق؛ کره و یک تجربه نسبتاً ناموفق؛ چین در ادامه تشریح می‌شود. با توسعه شهرنشینی سریع در کره یعنی در بازه سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۰، جمهوری کره با مشکلات شهری مختلفی از جمله گسترش زاغه شهری، تراکم ترافیک و آلودگی محیط زیست روبرو شد. برای مقابله با این چالش‌ها، توسعه شهر جدید را در پیش گرفت. شهرهای جدید کره در دوره‌های مختلف با سه هدف اصلی توسعه یافتند: پشتیبانی از صنعت، عرضه مسکن و توسعه متوازن در سطح کشور. این توسعه، پیامدهایی از قبیل تثبیت بازار مسکن، بهبود وضعیت مسکن، ایمن‌سازی فضاهای عمومی و سبز، تقویت اقتصادی صنایع مرتبط و گسترش زیرساخت‌های شهری را در پی داشته است. در مرحله اول، برنامه ریزی عملی و استراتژی‌های اجرایی منسجم برای موفقیت توسعه شهر جدید کره بسیار حیاتی بودند. آنچه تحقق توسعه شهر جدید را امکان‌پذیر کرده است چرخه تعالی برنامه، اجرا و ارزیابی است (لی و همکاران، ۲۰۱۵). لذا نظر به اینکه برنامه‌های توسعه ملی در کره از جمله شهر جدید از مواجهه با تعارضات فرار نکردند اما سازمان‌های اجرایی با تبیین برنامه‌هایی با سیستم پشتیبانی قانونی باعث اجرای آنها شدند چون این پشتیبانی باعث می‌شد تا رها کردن برنامه‌ها بسیار دشوار باشد، سیستم ارزیابی توسط نهادهای ملی و اتاق فکری برای بازخورد دادن به برنامه بصورت روز فعالیت می‌کرد و شهرهای جدید در چین با هدف پراکنده سازی جمعیت در راستای توسعه منطقه‌ای ایجاد شدند. طی دهه‌های اخیر چین شهرنشینی سریعی را تجربه کرده است و مسائل شهرهای بزرگ با رشد سریع جمعیت همواره وخیم‌تر شده است. ایجاد شهرهای اقماری، راه حل چین برای انتقال ساکنان شهرهای پرآزدحام به شهرهای جدید بوده است. داده‌ها نشان می‌دهد چین

توانسته به کاهش نابرابری ها کمک کند اما باعث ترویج مهاجرت های روستا به شهر نیز شده است و در نهایت نتوانسته کلیه اهداف خود را محقق سازد (تان، ۲۰۱۰). بطور کلی شهرهای جدید در پیرانشهر عمدتاً برای کاهش بار جمعیت و تراکم فعالیت های اقتصادی از شهرهای بزرگ ایجاد شدند. اما با وجود پیش اندیشگی، مدیران شهری برای تحقق این اهداف با چالش های زیادی مواجه شدند. مدیریت مناسب این چالش ها برای رسیدن به سطحی قابل قبول از انسجام در مدیریت شهرهای جدید، مستلزم واکاوی و ارزیابی این چالش ها و شناخت رابطه و میزان تأثیر آنها بر همدیگر بصورتی سیستماتیک و هدفمند است.

۴- بحث و نتیجه گیری

مدیریت شهری دارای تشکیلات وسیعی است و نقش مهمی در موفقیت برنامه ها و طرح های توسعه شهری و همچنین رفاه نیاز جمعیت، جریان عبور و مرور در شهر، رفاه عمومی، مسکن، کاربری زمین، تفریح، فرهنگ، اقتصاد، تأسیسات زیر بنایی و امثال آن ها را بر عهده دارد. مدیریت شهری باید برای شهر برنامه ریزی کند، فعالیت های شهری را سازمان دهد و بر فعالیت های انجام شده نظارت و حتی برای انجام بهینه امور انگیزه ایجاد کند چرا که هدف مدیریت شهری، ارتقای شرایط کار و زندگی جمعیت ساکن، تشویق به توسعه اقتصادی و اجتماعی پایدار و حفاظت از محیط کالبدی است. انجام چنین اموری به آگاهی از اصول مدیریت، برنامه ریزی، ارتباطات، انگیزش، سازماندهی، هدایت و رهبری و نظارت و کنترل باز می گردد. مدیریت امور شهری، آن هم در شرایط کنونی وظیفه ای بسیار دشوار است که پایانی در آن متصور نمی توان شد؛ همچنین یکی از اهداف مهم مدیریت شهری، توسعه پایدار شهرها است. توسعه پایدار، دستیابی به توسعه پایدار شهری است و در این راستا مطالعات و برنامه ریزی های متعددی در جهت یافتن اصول و راهکارهای کاربردی در برنامه های توسعه شهری صورت گرفته است و اندیشه توسعه شهری پایدار از جنبه های بسیار گسترده مورد نقد و بررسی در امر توسعه در سطح ملی قرار گرفته است. هدف فرایند توسعه شهری پایدار دستیابی به وضعیت پایداری جوامع شهری می باشد، فرایندی که هدف آن ایجاد یا تقویت ویژگی های پایداری در زندگی اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی شهر است. در بررسی توسعه های شهری که به دلیل تأثیر گذاری بردارهای سیاسی و خارج از ظرفیت های طبیعی به صورت زودرس توسعه می یابند، توجه به مسائل کالبدی و مدیریتی در صدر مسائل شهری قرار دارد. بدیهی است که ارائه هر گونه راه حل در زمینه توزیع خدمات در شهر نیازمند تحقیق و شناخت دقیق مسائل و مشکلات شهری است. خدمات رسانی بهینه یکی از مهم ترین شاخصه های ارتقا کیفیت زندگی شهری است و جلوگیری از بروز آسیب و ناهنجاری های اجتماعی جامعه شهری در وهله نخست مستلزم خدمات رسانی بهینه به شهروندان است که در جای خود یکی از مهم ترین ضرورت های انجام این تحقیق به شمار می رود. روند تحولات در مفهوم مدیریت شهری مبین این مطلب است که بین الگو و ساختار مدیریت شهری با نحوه شکل گیری دولت در قرن بیستم ارتباط نزدیکی وجود دارد به همین علت بررسی این تحولات در دوران جدید برای روشن شدن سیر تغییرات در اشکال و وظایف مدیریت شهری ضروری است. رشد سریع شهری در کشورهای رو به توسعه مشکلات عمده اقتصادی، اجتماعی و فیزیکی پدید آورده است و شهرهای کشورهای جهان سوم را دچار مسائل و مشکلات جدی از قبیل آلودگی های زیست محیطی و بیماری در شهرها، افزایش فقر در شهرها، ایجاد زاغه ها و مسکن های غیر قانونی، دسترسی ناکافی به مسکن و خدمات اصلی شهری، بیگانگی شهروندان از یکدیگر، کمبود شدید تأسیسات و زیر ساخت های شهری و مهاجرت گسترده از روستا به شهر کرده است. مشکلات نظام مدیریت شهری کشورهای رو به توسعه را می توان در سه زمینه مسائل محیطی و کلی نظام مدیریت، مسائل، اداری و تشکیلاتی و مسائل اقتصادی و مالی طبقه بندی کرد. نهادها و سازمان های متعددی در مدیریت شهری دخالت دارند که تصمیمات آن ها به شکل رسمی و غیررسمی در ساخت و شکل گیری عناصر شهری مؤثر است. لذا با توجه مباحث مطرح شده در این تحقیق اینگونه نتیجه می گیریم، مبنای مناسبی برای ارائه الگویی منسجم از مدیریت شهری در برخورد با چالش های مدیریت شهری با استفاده نظریه ها، دستاوردهای علمی و تجارب جهانی، مدل نهایی الگوی مدیریت شهری منسجم در شهر پیرانشهر را برای ایجاد ساختار سازمانی منسجم و توسعه خدمات شهری اینگونه پیشنهاد می شود.

- الف- تعریف مأموریت و نقش ویژه ای برای شهر در منظومه شهری کشور با توجه به با توجه به ضرورت ها و مزیت‌های نسبی مکان احداث آن.
- ب- تشکیل ستاد راهبری مدیریت شهر جدید با ریاست فرماندار شهرستان و حضور تمامی دستگاه‌های مرتبط بصورت دائمی.
- پ- تشکیل صندوق توسعه و عمران شهر جدید برای تمهید منابع مالی پایدار از محل جمع‌آوری در صدی از فروش اراضی و مستحدثات شهر و کمک‌های دولت و یارانه‌های بخش مسکن.

منابع

۱. اسماعیل زاده، حسن. (۱۳۹۵). بنیان‌های نظری در مطالعات شهری: مدیریت شهری (با نگاهی بر شرایط پیرانشهر)، ناشر: تیس، چاپ اول-زمستان.
۲. آیینی، محمد، ذبیحی، حسین، و سعیده زرآبادی، زهرالسادات. (۱۳۹۸). بررسی چالش‌های نظام مدیریت شهری در شهرهای جدید پیرانشهری. اقتصاد و مدیریت شهری، ۷(۳): ۱-۱۸.
۳. بیطرفان، محمد. (۱۳۹۵). مدیریت شهری نوین در پیرانشهر: تجربه انجمن‌های بلدی در دوره مشروطیت، ناشر: تاریخ پیرانشهر.
۴. پورجعفر، محمدرضا. قاسمی، الهام. (۱۳۹۹). چالش‌های مدیریت شهری از منظر پژوهش‌های جهانی. فصلنامه پژوهش‌های مکانی فضایی، ۱۵(۱)، ۷۲-۸۹.
۵. صالحی، اسماعیل. (۱۳۸۹). شهرداری‌ها و مدیریت بهره‌برداری در شهرهای جدید، نشریه شهرداریها، ۱۱(۹۹): ۴۷-۴۱.
۶. عبدی دانشپور، زهره و بدر، سیامک. (۱۳۹۷). چهارچوب ردیابی مشکل در شهرهای جدید: برنامه ریزی مشکل سو در شهر جدید هشتگرد پژوهشنامه معماری و شهرسازی، ۱۰(۲۰): ۱-۱۳.
۷. کامیار، غلامرضا. (۱۳۸۷). حقوق شهری و شهرسازی تهران: انتشارات مجد، چاپ سوم.
۸. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر امور زیربنایی. (۱۳۸۰). شهرهای جدید: سنجش دلایل ناکامی‌ها و پیشنهاد راهکارهایی برای آینده، شماره مسلسل ۶۲۰۶، کد موضوعی ۴۱۰.
۹. نقدی، اسداله و خسروی، نسیمه. (۱۳۹۶). خلأ مؤلفه‌های حیات جمعی و تعلق اجتماعی در شهرهای جدید، مجموعه کتاب شهرهای جدید ۳: رویکردهای نوین پایدار شهری در شهرهای جدید، تهران: مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی و شرکت عمران شهرهای جدید.
۱۰. هلومت ولمن. (۱۹۹۴). "مجموعه مقاله‌های مدیریت شهری و انتخاب شهردار" ترجمه: سارا نصرتی، ناصر برک پور، ناشر: دانشگاه هنر.
۱۱. وان دیک، ماین پیتتر. (۱۳۹۳). مدیریت شهری از نظریه تا عمل: اداره کشورهای در حال توسعه، ترجمه: غلامرضا کاظمیان و حامد رستگار، تهران: انتشارات تیس، چاپ دوم.

12. Lee, Sang Keon, You, Heeyoun, Kwon, Heeseo Rain. (2015). "Korea's Pursuit for Sustainable Cities Through New Town Development: Implication for Lac, Knowledge Sharing Forum on Development Experiences: Comparative Experiences of Korea and Latin America and the Caribbean." Korea Research Institute for Human Settlements.
13. Tan, Xuewen. (2010). "New-Town Policy and Development in China." The Chinese economy, 43(3),47-58.

An overview of urban management challenges in Iran (Case study: Piranshahr city)

Nehmat Mahmoudpour, Abdulsalam Rivaz, Qasim Shahijani

Piranshahr municipality staff

Abstract

Urban management has a wide range of organizations and plays an important role in the success of urban development plans and projects, as well as the welfare of citizens, the flow of traffic in the city, public welfare, housing, land use, recreation, culture, economy, infrastructure facilities and the like. The purpose of this research was to review the challenges of urban management in Piranshahr city, library and document research methods as well as analytical methods were used. The results of this research provide a suitable basis for presenting a coherent model of urban management in dealing with urban management challenges using theories, scientific achievements and global experiences, the final model of a coherent urban management model in the city of Piranshahr to create a coherent organizational structure and develop urban services. It pays attention and also examines the issues that have prevented the application of urban management in Piranshahr.

Key words: challenges, urban management, Piranshahr
